

om en vigtig del af EU's fremtidige opgaver, og derfor synes vi, det er godt at have den.

Vores udgangspunkt er, at der er brug for EU på den globale scene. Det er der på flere områder. Det er vigtigt med EU, fordi vi har vores værdigrundlag at arbejde på. Vi har Københavnskriterierne med demokrati, menneskeret-tigheder, retssikkerhed, mindretalsbeskyttelse osv. Det er et vigtigt grundlag for EU's rolle på den globale scene. EU har det udgangspunkt for alt, hvad den foretager sig, at det er det, der binder os sammen. Det er vi sådan set den eneste region i verden der har.

Selv om jeg gerne så, at vi fik forfatningstraktatens værdigrundlag, så har vi allerede et værdigrundlag. Det er knap så skarpt formuleret i de eksisterende traktater, men det er der dog, og det er et af de bedste værdigrundlag i verden for et regionalt samarbejde. Det er også det værdigrundlag, der er udgangspunktet for vores udviklingsbistand. Igen vil jeg sige, at forfatningstraktatens grundlag er bedre, men det, vi har, er stadig væk også Københavnskriterierne m.v.

Derfor synes vi også, at det, når vi skal være på den globale scene, er godt, hvis vi kunne være med på forsvarsområdet. Med fare for at det bliver svært for fru Anne Grete Holmsgaard, vil jeg gerne citere fru Anne Grete Holmsgaard og sige: Der er ikke bare brug for at slå hårdt, men der er brug for at slå klogt. Det er sådan set det, som EU er i stand til, fordi EU både har den bløde sikkerhedspolitik, som vi plejer at kalde det, og også har mulighed for den hårde sikkerhedspolitik, såfremt det skulle blive nødvendigt. Vi skal gøre, hvad vi kan for ikke at skulle gribe til militære magtmidler, men det kan blive nødvendigt alligevel.

Jeg tror også, at det, at vi er begyndt at samarbejde på det her område, kan føre til, at vi kan få en fælles udenrigspolitik, og der synes jeg at Danmark kunne spille en rolle. Irak er jo eksemplet på, hvor galt det kan gå, når der ikke er et udenrigspolitisk EU-fællesskab. Jeg synes, vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at få etableret en sådan udenrigspolitisk linje. Det vil tage nogen tid, og jeg tror, at forsvarsdimensionen, sikkerhedsdimensionen, selvfølgelig er en del af det.

Men jeg er glad for debatten, for jeg synes, der i det mindste er kommet det ud af det, at man er enig om, at vi nu må tage den her aftale op til diskussion. Det er ikke sådan, at vi løber fra den. Vi er enige om, at det er en aftale indgået blandt fem partier, og der skal være enighed imellem partierne om, hvad vi gør. Men vi er i

en ny situation, fordi forfatningstraktaten ikke er blevet til noget foreløbig.

Kl. 15.50

Derfor synes jeg bare, at vi stille og roligt skal diskutere: Hvad kan vi så bruge den aftale til, og hvor lader vi os binde af den?

Vi diskuterede i går i et åbent samråd med statsministeren om, hvorvidt vi skulle tage udgangspunkt i aftalen, når vi diskuterede det videre forløb i forbindelse med tænkepausen, og også, hvad vi skulle arbejde for omkring de konkrete ting i EU. Jeg synes, det er vigtigt, hvis vi også kan diskutere f.eks. forsvarsforbeholdet, og hvor vi skal placere det i den sammenhæng.

Jeg har ikke taget stilling til, om det skal være her og nu, og det kan også være, at vi skal vente. Jeg synes bare, det er for usikkert, at vi hele tiden skyder det frem, uden at vi på nogen måde diskuterer, hvad det indebærer for EU, for Danmark, for det praktiske samarbejde tilrettelægges jo nu, og en række beslutninger laves nu – tag f.eks. agenturet, hvor der sidder 24 bestyrelsesmedlemmer. Den 25. stol er tom, den danske stol er tom, og det synes vi er ærgerligt.

Vi taler meget og statsministeren taler meget om resultaternes Europa. Jeg bryder mig ikke om den måde at sige tingene på i forhold til en traktatdiskussion, fordi jeg synes, vi har resultaternes Europa hele tiden. Det er jo det, vi kan se hver evig eneste dag. Derfor synes jeg også, at vi roligt kan tage forsvarsspørgsmålet med ind, når vi diskuterer resultaternes Europa. Hvad er det, vi vil? Vil vi noget på det her område? Vil vi bidrage på den globale scene med en samlet europæisk dimension?

Jeg er glad for, at det er det, der måske bl.a. kan komme ud af debatten, nemlig at vi nu tager en rolig diskussion om den her aftales status, i erkendelse af at fem partier står bag den, og at vi selvfølgelig skal være enige om, hvad vi så skal gøre.

Til hr. Rune Lund vil jeg næsten lade være med at sige noget, fordi vi er så uenige, at jeg anser det for rimelig umuligt.

Hr. Morten Messerschmidt er jeg lige så uenig med, men jeg vil bare sige, at der er masser af NATO-lande, der deltager i EU-samarbejdet også på det her område, og jeg tror ikke på nogen måde, at de føler, de er presset ud af samarbejdet. Jeg konstaterede også, at hr. Morten Messerschmidt ikke kunne finde nogen lande undtagen Danmark, der var blevet presset ud af EU-samarbejdet.